

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

de deditioe verba facere: Misere tamen clanculo ad regem Danorum, illi arcem offerentes: Ille Rodolphum misit quendam ex Holsatis, qui ad se confugerat, virum armis validum, qui regis nomine acciperet, polliceturq; regem de proximo venturum: Sed priusquam ille regis mandata perferret, cepere obsidentes. Quares regem acrius in Adolphum inflammavit. Indè comes accepta arce, in gratiam tamen Palatini peruenit, solutus illi septingentis marchis, & inuestiuit eum Palatinus de patrimonio suo, quod ad Albim habuit: Gamme vocat vsq; in hodiernum diem. Quo tempore facta est illa Scandalarum in comitem de Dasle expeditio, in qua Nieltus princeps ipse occubuit, quam in Scandalia exposuimus: Indè repetatur à volentibus intelligere.

CAPVT XIX.

Accesit illo quoque tempore alia regis Daniæ in Adolphum indignatio, quòd ille Thietmarsiam qua sæpe mutauit dominos, tum verò Danis per Scaldemarum, vt diximus, episcopum Slesuicensem paruit, intrauit, & euastauit. Quo etiam tempore, non satis opportunè propter malitiam dierum, idem Adolphus in suos Holsatos versus, eos ere multauit, nonnullos terra expulit, semina renouans veteris inimicitia, quòd Henrici Leonis tempore comitem deseruissent: Pulsi, ad regem Daniæ se contulerunt: inflammâruntq; iam ardentem, vt comitem insequeretur. Habuere hi quoq; in Holsatia, qui amicorum iniuriam taciti dolerent, vltionem meditati, si quando se fortuna aperiret. Hoc in rerum statu Scaldemarus Slesuici dux, qui Holsatos ad regem & se confugientes, in agmine duceret, mouit in Holsatiam. Adolphus impiger occurrit venienti: sed par esse non potuit hosti, quòd Holsati, qui cum eo stare videbantur,

non satis fidi putarentur futuri, suorum iniuriam questu. Confixere in loco, quem Stilnoxo vocant, prope Itzeho, & supra est per paruum milliare in ditioe fratrum in Bardesholm. Sed tum comes cedens, fuga se contulit in Hamburgum: Progressus dux, Itzeho obtinuit: Zegeberge ac Trauemunde iussit ab alijs suis copijs obsideri: Arx Plonensis, qua magno fuit partibus comitis praesidio, capta est à ducalibus Danis. Rursus dux ipse renouato exercitu Hamburgum contendit: eamq; urbem, cum immunita esset, facile cepit. Comes Albim transierat: Nam Stadium tum tenebat. Hamburgenses autem, cum armis certare aduersus vim regni Danici non praeualerent, honore certabant: Clerus & populus obuiam progressi, cum quanta poterant ueneratione, excepere ducem uenientem. Sequenti die castra mouens, uenit Bergerdorpe: & deinde proxima die mouit in Louenborg. Comes quoque de Dasle, non ausus expectare ducem, fugit ultra Albim: Arcem Louenborg, qua comitis Adolphi custodes tenuere, dux obsedit. Renouato praesidio in aduersum Haddenberg, & Wittenberg & Godebuch praesidiorum praefecti, duci se submiserunt: Ceteri nobiles obuiam profecti in Raceburgum: Fortunam sequutus ducem Waldemarus ipse, Lubicam eodem victoria cursu contendit. Et quoniam ciues iam dudum in Scania piscantes, rex propter comitem Adolphum illi aduersantem, cui tum Lubica paruit, in manu tenere uidebatur, ciues non ausi se regi opponere: ne omnino primum captiui in Dania ciues, postea etiam ipsi sub irato deperirent, duci portas non ausi claudere, uenientem cum honore suscipiunt: Omnium ille urbium, quas vel vi, vel deditioe ceperat, acceptis obsidibus, cum Zegeberge per Timonem Holsatum, & Traue-

Traue-

Trauemunde per eiusdem fratrem iussisset obsideri, consignatis cuique pro necessitate armis & comematibus, Scaconem alium ex Holsatis, comitem Thietmarsia declaravit, & fratrem eius Iwidagum Plone praefecit: Rodolphum in Hamburgo constituit rectorem atque custodē: ut qui propter se pridem exulassent, per eundem se nunc in locis comitis dominarentur.

CAPVT XX.

Adolphus comes iam iterum Holsatia exclusus atque pulsus de Stadio, ubi confedit, meditatatur expeditione parata sua paulatim recuperare: Et quoniam oppidum Hamburgum & in conspectu erat, & fidum sibi comes prospexit, eo primum contendit, ut expulso ducis praesidio, urbem pro se reciperet. Facile autem fuit volentes capere & superare. Iam pulso Rodolpho tenebat, & animos illi faciebant nonnulli suorum remanentes in Holsatia, qui fidem illi asseruasse, & in reliquum asseruaturi viderentur. Cūque arces Zegeberge, Louenborg, Trauemunde, per suos teneret, plenus fiducia Hamburgum pro tempore cepit communitate. Iwaldemarus autem dux ista persentiens, media iam ferme bruma, quod acciderat, futurū prospiciens, copias contraxit, duxitque in Hamburgum: Conuenere Guncelinus, Burewinus, Thietmarsi, omnes in castra ducis: Comes autē à spem facientibus suis delusus, quod ante Christi Natalia, quae Dani comessationibus celebrant plurimis, dux minimè properaret ad obsidendum: cū iam nihil formidaret, audiuit omnes vicina provinciae vires in se commoueri. Glacies quae Albi nec diem consistens inmatat, fugam interclusit comitis: A terra nullus erat exitus: vndique conclusus erat: hinc flumine per glaciem crustato, inde exercitu à terris valido: inter